

Иван Вазов

Изгорялата гора

Войска замръзнала от великани сухи,
печално ти мълчиш, дъбраво изгоряла,
без шума и без звук, като скелети глухи,
елите ти стърчат във дрямка вледеняла.

И между толкова гори зелени, пресни,
ти, като гробище, парясано пустееш,
и веч нито зефир, ни пиленце, ни песни,
у тебе не гостят – уви, и пак живееш!

Стоиш – да чувствуваш как младост окол блика,
да фърляш траур чер в природата, що пее...
Не давай никому, о, боже, таз велика
беда – да умре тук – и да се преживее!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4317>]